

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY
THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION
CONSEIL NATIONAL POUR LA PROTECTION DE LA NATURE
Member of IUCN
The World Conservation Union

Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa, e-mail: prop@mos.gov.pl
tel: (+48 22) 57 92 603, fax: (+ 48 22) 57 92 555,
<http://www.mos.gov.pl/prop>

Słupsk 22.05.2007

Pani
Prof. **Joanna Pijanowska**
Przewodnicząca Państwowej
Rady Ochrony Przyrody

W bardzo prestiżowym czasopiśmie "NATURE" / jedno z najstarszych i najbardziej prestiżowych czasopism naukowych. Ukazuje się w formie tygodnika ilustrowanego. Zostało założone w 1869 r. przez Normana Lockyera (fizyka, jednego z odkrywców helu). Aktualnie jego wydawcą jest firma Nature Publishing Group, należąca do brytyjskiego wydawnictwa Macmillan Publisher/ międzynarodowa grupa ichtologów opublikowała wstępne wyniki badań genetycznych nad jesiotrami, które występowały w Bałtyku.

Wnioski do których doszli badacze nakazują dokonanie zmian we wszystkich książkach o rybach z naszych wód. Zmiany będzie trzeba też wprowadzić w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie ochrony zagrożonych gatunków polskiej fauny. Okazuje się, że legendarny jesiotr, który żył w naszych wodach nie był jesiotrem zachodnim (*Acipenser sturio*), ale gatunkiem amerykańskim (*Acipenser oxyrinchus*), zwanym jesiotrem ostronosym.

W Morzu Bałtyckim jesiotrów nie łowi się od dawna. Te, które dziś wpadają rybakom w sieci, są uciekinierami ze śródlądowych hodowli. To inne, egzotyczne – zwykle azjatyckie gatunki. Mogą być wśród nich: jesiotr rosyjski, syberyjski, sachaliński, sterlet, łopatonos lub krzyżówki tych i innych gatunków np. bester. Prawdziwe, żyjące m.in. w Wiśle i w Zatoce Gdańskiej były kiedyś powszechnym towarem na rybnych targowiskach Polski.

Jesiotr ostronosy, jesiotr atlantycki (*Acipenser oxyrinchus*) – gatunek wędrownej, anadromicznej ryby z rodziny jesiotrowatych. Jedyne jesiotr naturalnie występujący w Bałtyku.

Do nie dawna uważano, że w Bałtyku żyje jesiotr zachodni W 1996 w Estonii złowiono wielkiego jesiotra i zbadano jego DNA. Okazało się, że to jesiotry ostronose ze wschodnich brzegów Ameryki Północnej przez wieki były łowione w Bałtyku.

Jesiotr ostronosy do rozrodu potrzebuje chłodniejszej wody (13,3 – 17,8 °C, a jesiotr zachodni co najmniej 20 °C).

Osiąga do 4 m i 350 kg masy ciała, przeciętnie 2,5 m i od 100 do 150 kg. Długość życia nawet 35 lat. Waga dojrzałych wędrujących samców wynosi 30-45 kg, a samic

50-110 kg. Linia boczna jest wyraźnie widoczna.

Jego pokarm stanowi fauna denna, którą wygrzebuje z miękkiego podłoża ryjkowatym pyskiem. Głównie są to mięczaki, skorupiaki, larwy owadów, niekiedy drobne ryby.

Czy zatem możemy wykreślać nazwę *Acipenser sturio* – jesiotr zachodni i wstawiać zamiennie *Acipenser oxyrinchus* – jesiotr ostronosi? Prawdopodobnie tak. Ostatnie zdanie będą mieli jednak specjaliści od taksonomii ryb. Może oba gatunki połączą w jeden?

Niemniej, najbliższymi przodkami bałtyckiej populacji pozostają odległe przestrzennie amerykańskie jesiotry ostronose.

Łączę pozdrowienia

Teodor Rudnik
członek PROP